

Πασιανοῦ ἐπισκόπου Βαρκελώνης τῆς Ἰσπανίας

οὔ ἡ μνήμη τῇ 9ῃ μηνὸς Μαρτίου.

ΤΕΤΑΡΤΟΣ αἰώνας μ.Χ. στήν Ἰσπανία. Στήν πόλη τῆς Καταλωνίας Βαρκελώνη ζοῦσε ὁ εὐσεβέστατος Πασιανός. Ἦταν ἑγγαμος. Ὅμως ὁ Θεός πῆρε κοντά του τὴ σύντροφό του. Ὁ Πασιανός ἀφιέρωσε τότε τὴ ζωὴ του στήν Ἐκκλησία. Ἀνθρωπος μέ πλατιά μόρφωση, μέ μεγάλη ἱκανότητα στό χειρισμό τοῦ λόγου, προσήλωση καί ἀκρίβεια στήν ἐκκλησιαστική ζωὴ καί παράδοση, προσέφερε τά δῶρα πού τοῦ χάρισε ὁ Θεός, στήν ὑπηρεσία τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας. Χειροτονήθηκε ποιμένας τῆς Βαρκελώνης γύρω στά 363 μ.Χ.

Ἀπό τὴ θέση αὐτὴ ὁ ἐπίσκοπος Πασιανός διπλασιάζοντας τὸ ζῆλο του καί αὐξάνοντας τά τάλαντα πού τοῦ ἐμπιστεύθηκε ὁ Κύριός του, ἀναλώθηκε στὴ διαποίμανση τῶν λογικῶν προβάτων του. Σέ μιὰ ἐποχὴ πού οἱ αἵρέσεις λυμαίνονταν τὸν ἀγρό τοῦ Χριστοῦ ἔγραψε θεολογικά ἀντιαιρετικά καί ἀπολογητικά ἔργα καί δίδαξε τοὺς πιστοὺς νὰ κρατήσουν τὴν ὀρθοδοξία τους καί νὰ μὴ μολυνθοῦν ἀπὸ τὴν ἐπαφή μέ αἵρετικούς, ἰδιαίτερα μέ τοὺς ἀρειανούς καί τοὺς νοβατιανούς, ἀλλὰ νὰ μείνουν στερεὰ προσκολλημένοι στήν ὀρθόδοξη δογματικὴ παράδοση τῆς ἁγίας Καθολικῆς Ἐκκλησίας.

Στίς 9 Μαρτίου τοῦ ἔτους 390 ὁ ἅγιος Πασιανός ἀναπαύθηκε ἐν Κυρίῳ πλήρης ἡμερῶν πρεσβεύοντας τώρα ἀπὸ τὸν οὐρανὸ γιὰ τὴν ἐπαναφορὰ τῆς ἐνότητος ἐν τῇ πίστει πάντων τῶν ἐν τῷ κόσμῳ χριστιανῶν. Ἀμήν.

Μεγαλυνάριον

Φῶς Σπανία ὤφθης Πασιανέ,
λάμπας ἐν τοῖς λόγοις,
καταυγάζων τοὺς εὐσεβεῖς·
πλήρης ὢν σοφίας, ποιμαίνας τὸν λαόν σου,
λάμπας ἐν Βαρκελώνῃ,
ὁσίων καύχημα.